

Byla svatba byla

Žalman

1. Byla svatba byla do bílého rána,
v neděli celý den, celý boží tý - den.
2. Mladá panna praví: Ty družbo nejmladší,
neukládej mě s ním, jinak umřít musím.
3. Proč bys ty umřela, když s ním spát nemusíš,
proboha tě prosím k čemu ty mě nutíš.
4. Když je ukládali, jemu přikázali,
aby se jí netknul v noci do půlnoci.
5. Když bylo k půlnoci, k dvanáctý hodině,
obrat ty se milá pravým líčkem ke mně.
6. Já se neobrátím, svý krásy neztratím,
všechno bych ztratila, pannou bych nebyla.
7. Pravím ti podruhý, potřetí, pojd' ke mně,
tím líčkem červeným, horkým jako země.
8. Já se neobrátím, svý krásy neztratím,
všechno bych ztratila, pannou bych nebyla.
9. Za klobouček sáhnul, ostrý meč vytáhnul,
svoji nejmilejší do srdíčka bodnul.
10. To ráno raničko ženky už chodily,
jeho nejmilejší snídani strojily.
11. Ach ženy, ženušky, snídani nestrojte,
mojí nejmilejší košilenky šijte.
12. A hosti se ptají, jaký šat jí dají,
nedejte jí ženský, dejte jí panenský.
13. Ach ženy, ženušky, na tý hoře lysý,
strojte šibeničky, ať má hlava visí.